

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: فیض محمد (انگلیسی)
آف روزنگار جریده: جاده بیو نسخه پا رسانی تبریز (۲) کاتب
تسبیح تبلیغات (۴۶۱۹) آذربایجانی (انگلیسی)

نامبر ۹ حوت ۱۳۹۷

سال اول بیکشنبه ۱۰ شهریور ۱۳۹۷ -

خاطلی غلام حسن (صافی)

حکوم پا کستان دشمن نام پیشتون است:

در انتصاری توپ من در بیانی در مال ۱۹۴۸ برای خردواری رخت دیه‌ی دیه‌ی نی به آند، بر که رخت باب انشا نستان اکثراً در فنا برینکات آنجا ساخته می‌شد وقتی بولم اتفاقاً یکی از غایبیه داران آن جا گذاشتن نا، یک تکه خاک که به افنا نستان صادر می‌نمود لازم خواهش کرد از انجاء که آن تکه از لبا همچنان مخفه افنا نهاد بوده به او گفتیم که در صریح پیشتون کلاه پیشوایی از همان وقت تکه هذکور با میان نام شهره یا شته به لکها مت برای دیگرین نهاد و دیگر هم سای خردواری کردم و بعد از از این تجارت و موه سای انشانی از آن تکه خردواری و عورید می‌نمود. ولی اکنون که خبر شدم که حکوم پا کستان آن تکه را محظی باین لحاظ که نام پیشتون بالای آن نوشته مثل جاید از آزادی خواهان پیشتون ضبط کرد چنانچه در همین روزهای قزوین یکی از گجری ان که در بیان (۲۸۱) طرف انشا نستان می‌آمد در تور خواهی اجازه خسروچ نداده و صریح کلیه پیشتو را تحریر کرده نستان دانسته. اینسته دیگری حکوم اسلامی پا کستان که محض نیا با لای تجار انشانی نموده و اموال آن مملکت و ازین برایهای دیگر که حکوم پا کستان خود را خواهند داشتند. علاوه نیان و سیله علم است و می‌توانی طور قواره آن بخشن لیسان گزند. نظریات و آن را بخود پیکیشند که در باسته نه ریسات عبور می‌دین یاری خواهد شد. رو بور ناآ در روزنگار شده بوده آن راهی بسیاری بود که مارا به آینده روشن نمیداد اما نیدانم چرا دار باخته زیرا می‌شکل را بیک مشکل نتویل نمیداد اما نیدانم چرا دار باخته آنرا نمی‌دانم نداده یک تحدیه اصلی بخواهی دیگری که ملیین لیسان می‌می‌شوند اند به بزرگی از خود استفاده نموده بوزارت

لکل

بیک شرور زیکشتبه و چهار راشن بیه پیشتو و قارس نشر می‌شود.

شماره شانزده هم

منابع (بینتو)

با هم آشنا شوید:

ملت غیر از آن است که پشت بیزهای لشم چاره‌ی ارمغانی در بیکهای فخردار تصور می‌کنند. آنایکه سال یک هر تبه هم بروند از بور نای لوکساد ر سرکهای بازارهای و دهنه‌ای قدم رفعه نظر موده اند و مالیان دراز بطری بیکه موافق از خانه تا دفتر و از دفتر خانه جز شیشه پیش روی بور را نمیدهند. نیتو انتد از درد ها آرزو نهاده بیکهای بیکهای - بد بختیها و هزاران غلای ملت از روی حقیقت خبر شوند. نایدا نتند که ملت درجه بدحالی و ظالم زیست دارد البته آنها با نساجان چینان دور قاب زیاد دارند. که شیشه بیکه خاطرها را آرزو نموده حرفاً از درد های ملی بیان نمایند و امکان "مخاطب" و بورد موالهم و اقص شوند طبقاً از خورستندی و بختیاری ملت سخن رانند و از اینکه همه افراد ملت مسعود و بوره الحال زیست داشته از ازدواج حکومی خبیل خوش شستند نستان نای عجیب و غریب خواهند بود. بطری هشال ایکوپرسیده بود که سرمه و سایی این ملت جراحت شده است بخواهند خارجی را با ازدیاد یک دو ساعت آن مشغول در عای دهند نمود. علاوه نیان و سیله علم است و می‌توانی طور قواره آن بخشن لیسان گزند. نظریات و آن را بخود پیکیشند که در باسته نه ریسات عبور می‌دین یاری خواهد شد. رو بور ناآ در روزنگار شده بوده آن راهی بسیاری بود که مارا به آینده روشن نمیداد اما نیدانم چرا دار باخته زیرا می‌شکل را بیک مشکل نتویل نمیداد اما نیدانم چرا دار باخته آنرا نمی‌دانم نداده یک تحدیه اصلی بخواهی دیگری که ملیین لیسان می‌می‌شوند اند به بزرگی از خود استفاده نموده بوزارت

بنگاه حفایت الاء

آذار اتحاد به مصلحتین:

« مسلح که از وحشی شان حتی زره خاک هم
نه لرزید و پوست کارتهای ریکلا م سینما بر جیین
شان بی خندیده فمه برای عوقد ماتعین شده
بر دند لیک تن از رفتای مارا در موتو نگاشتا نمود
ور بودند چوندی بعد دیگر را شکار کردند و -
پریدند. و ما آنها را باز نمیدیدیم برای عوقد
ماتعین شده بودند.

سایر گیرکارها شب آمدند و اقارب مارا بر دند
تعلق اعماق این جانب را در حالیکه اطفا لغز راز راز
بیگر شدند - کشان کشان کشان کشانیدند برای عوقد
ماتعین شده بودند عده جوان اتحاد به عمارا
آنکه آیات اعران خوانند و اصدق الکلام قراءه
نمود آنکه فضیلی آن حقیقت (« مذهب) را بیان
کرد آنکه آواز وحدت می راند مالتوں
بخراسته آنکه برخانه این خوده گیری نمود
آنکه تدای حق بگشته کرد. هر کدام را نده شدند
و تا امروز از کشان کوشان و این جنک (تاء دیه خی
مکب و ظا کوله) آسوده شده اند فمه و فمه بروز
قوقد ماتعین شده بودند لیکن این فمه و فمه
کتابت شود که مارا عوقد کردند و شاید

خی آیه هم تبیکردیم مگر کلوله که خوب بست
هدف خورد و مارا بدین روز کشانید همانا اساساً
بود که مقامات صلاحیت دار آنرا تصویب و به شهر
آن بزرگ اختند که همه از آن اطلاع دارند. بس
صریحاً گفتند یا این اساسه مارا تبلول کنند
و یا اینکه ناید اینه شوند. خوب ما چه باید میکردیم؟
قبولی کی یا نایابی کی بودی همای بودی که هنوز روت است - - -
پس ای درست متادن بپیشی، شاید چشم اینهاست - اما هم
خط این بزرگترین پیشیان تبیکم و خوب کشا ایند تبیکم
اس سترخونای بروشان شدند نی (۲۷) عرب واکه در
لیمان خارجیانه خواهیم باستانی ما بیشود خود کدام
بند، درین میانشکجه که داران که اطراف صحن

بیشیله پیشتو غوله بمن بیشود

آنلای غافل عره کی پیش باشد (بنابراین جوانان
اتحاد به سایر مصلحتین تمثیل نمودیم) تا سلسله
جهات و این راه کشانه ای خود را
سرازنی شروع نموده به طرز صحریور در
بیداری عالمه بجهاده نمایند)

چقدر مسروشندم جمله را که آذربایجان هر خود
نه میشنیدم اندرونی زبانه بعلی اسکار قراش
نمودم . بداینست با اینکه از شنیدن خاموش
و سکنی اتحاد به آنکه بشهد میشوم لیکه
چه خوشبختی که از هر کنج و کنار هم آنکه
دو شهزادی جوانان بین اروپا تل و طن
میگویند میآید . و آن جراحت موقت گردانیده عر لحظه
بلواری بجهات خاصیتی داشته باشد . جوانان
اتحاد به هنرخانه خود را بهترین طالع تفسیر از همان
مشترک و آنکه دست دیگران آشیان کا میل
داشته باشند خرچا که با شیم خرچا که هستم
با نقاب دیگری در اتحاد به خود میباشد ما
اتحاد به خود را بهترین طالع تفسیر از همان
موده و یگانه سبب نهضت و تحول اذکار و -
بطیعته بیشترین طالع بوجوده میدانیم . اتحاد به ما
در مده کم تخم حقیقت را در تلویت عرب کاشته
یک و اینکه بیوه . شیرین آن از همین حالا حاصل
داده و آینده بسیب نهضت و تحول اذکار و -
شرطیتیم با در راه اتحاد به عکالیش زیاد بیدیم -
و شایعین این جوانان او باز زدن آنرا از دست دادیم
لیمان خارجیانه خواهیم باستانی ما بیشود خود کدام
بند، درین میانشکجه که داران که اطراف صحن

با مشتیانی مبتدا شدیم بودند پیشیسته، رو از
زبان باشند دیگر بیگان به اندازه کاشی تمسیح
شارغ التحیلان خارج و خارج بالتحیلان (بقیه در صفحه ۲

پنا غلی محمد ابراهیم (خلیل)

الدیما

عشق بور و دلستم کی همو من کاری کنم
کی دل مودا باین خوبیان بازاری کنم
شیوه عن عشق پاک گلشن دیدار اوست
همچو زنبو غسل نفره ز برداری کنم
در تجا رفخانه این لولیان پر فریب
لو لوی نامه کو تا خرداری کنم
باک دامانی بیان غمین بی خواهم جو گل
تایه پیشتر شیوه بایل نا له وزاری کنم
شنه و خوار قبور با طعن جون شمع کو
تایک چون پر زانه در تقدیر فداکاری کنم
من گرفتاره نسبو دلم لیک اور غصاع رقب
میاخته مجبورم که آئندہ برشواری کنم
نیست جون امروز تذر شعر بقدار شکنی
بد که جای شاعری من بیصد خرگزی کنم
چون خلیل خوش چین خر من حسن صفا
از خوینداده تایک بیزاری کنم

لکوب وارد : ارسالی حشیشه رحیمه

بلی بمحبودی لا یق دستا است :

محبودی و ائم پیشناه بی تهدیه باتی شزو خیشی در شطواره سوم تدای خلن شخصی که تهدانم
و ائم بکب نسته و رجیخان و ائم بی جذل آیاد
حقیقی خود خجالت کشیده بنام حق کوی دزکبر
محبودی را دشتم داده است حقیقتاً حق کوی
به ذهن خود حق گفته زیرا محسودی کس است
که حقایق رایه بستان کشانیده . نقاب را از
رای خائمهین بربادانه . صدای بیظیوین را بگوی
شیخیان بخیر ساند . حق را از باطل جدا

بیا زد . اغراز شخصی را زیرها نموده
و شخصین محسودی کسی است که بو تر چند تر

قصیر را با رساننداری . و هر یکی

غیر بد و بیهاده زل بخون اخذ شیر تداری .
میساید - پسر هر کا سخوردی - ملک

رو بور تاز در روزنامه نشر شده بود و نظر و غلط سخن ام است

لیسه های تاحدی تطبیق شد تا بل قدرده و تنها هیچ راه ل

که هارای آینده روشن امید دار ساخت زن با مشکل را

و گلاس که بیرون شنیده بیرون

بنانی عین افظا در اختیار داشت :

خلق نظر خش هوش داشت :

دیر خلت و زنگار گر محیی داشت کار نسته .
تو خود را او حبابان ز داشت باز نسته برجیخان
و ائم به باکستان باندی لار نسته .
خونک توی نهضت . خواری - و بین حیثیت دیسوکواس
خواری - رجیخان بی نفس در دیه خواری .

عینی خلن و ائم خان عینه اللقا رخان بی بندی دی
الله و ائم استند در نی بندی دی - رجیخان

و ائم دی عکه بی بوزی انتاک بیون .
شوله و ائم او بزی بیو - خون راشی بی نرسی
در دیه - و بجهیه ائم و ائم که داسن بی و بی نسون
د دیسا نظیمام خرا بیزی .

ز اندان و ائم تیا به بی کله رای رجیخان و ائم
خرودت چه گار غیر اشتوت رسمارل شی نسوجو
قیامت دیه .

محبودی و ائم پیشناه بی تهدیه باتی شزو خیشی در شطواره سوم تدای خلن شخصی که تهدانم
و ائم بکب نسته و رجیخان و ائم بی جذل آیاد
که دیغ سازی تا بینه نسته .

خلق و ائم چه ز بوزد ترقی او پر سعنه ایماب بی
حه شهزادی - شوله و ائم بی وحدت - عین داشن
د شکر از ششم آزادی : رجیخان و ائم دیش و بی خوبی ای
جسوس بدل .

بنده بی بیت آشنا
که بیتند بیو کی نشینان بیکر از صوره .

و ائم آن بظیع نیستند . و حق شیخ
صورتی که تهدانه بیل بیل ، آئند برشا که خود شان
نخود . و تا لسان و سیله علم است و بیک آن سه را نیست

آموختن لیسان گردد . نظر بیان و انداده های شان نیز
در بیان تد ریسات عویشه درین باره که آرزو تا زیده شان

بینه مشکل فنزیل میداد اما نمیدانم چهار داشن از این امر او سمجت
نداده بیک تهداد مخلصین خارجی دیگری که مخلصین لیسان
صیغه اند به یول گزاف استخدام شده بوزاریه .

پیش از نثار مسجد (گلچین)

میانگلی (چکوره)پخوان و نکریز:

اسرار تاوه های برتندۀ افغان بیشود:

بخبر مخصوص جنین بیرساند بو آزی یک قاب تاوه

آمریت در دنیا دیگران شهرم علیحدۀ دارد
و شر دنیا ها هفتم علیحدۀ!در دنیا دیگران آمر کس را کویند که بوجیله اش سیاه و نگه دارای خطوط داشته وی و شناخت
بهره - مشهور است اگر بیشتر و جوا به اعماق و - در مرکز که جنوبیت ماختمان آن را پره بدانسته

اجرا آن خود و کلیه زیر دست خود باشد. اما از استقامت کشور طلسات که مستخره یک ازبرد

در دنیا با وقتی شخص به عربه و چوک آمریت کوه قاده است چهار خلک زنان به شهر غلغله سرمازیر
تایل بیشود و چیز اش کم مشهور است اش سیک و بار شده و خوشبختانه صحیح و سلام بدست آمداز نیز بر بار زیرستان بیچاره افزای دیگر داده محقق کرد و مخفی کشید که تاوه مذکور ممکن در اثر
در دنیا دیگران و ظائف کوچک و آینه و ماوراء احتیاط داده (تویین) میگویند از مسیر خود انحراف جستهباید رتبه از تپیل کا بهانه وغیره بسیام داده (تویین) میگویند از مشهور خود آن را پیدا نموده
و ظائف هم و منشیین مطلع به آمرین بیشود است متوجه دیگر کلید اسرار آن را پیدا نمودهاما در دنیا با بر عکس تمام وظایف را کا بهانه و مهینه که چند باز او را گوشیل داده و با سوزن
سوز کا بهانه بفرض بحال بعض مامورها انجام معین داده شود به چرخ زدن سریعمیدهند و آمرین محترم جزو یک امضا آنها آنها در مقابل دستگاه پھر آنرا
بدون مشهور دیگر کاری نمایند در دنیا مکروفن (مکوون) صداخای از خود بیروندیگران شخصی آمرین با احسان مشهور بخشش میکنند. یک عالم فقه اللائمه در یافته
مشق میکنند. وسائل و مشکلات را حل نمیکنند که این صدای حق و حق از مشتقات کلیه حقوق
میباشد؛ اما درینجا هرچه یعنی کاتب نوشتهمی برسد حسب و هرچه می برسد صاحب نوشته آنرا می برسد صاحب صلاحیت دار است و دستخط بیرون میگردند
دیگر اینها از همه ملب شده و گاهیبر سر یک برشیع کوچک می باشد دو انداره به صد شا
کوکب بلطف میگردند و در بدای میگردند یکی میگردند تو
اشباح کوکه هم دیگری میگردند بیخیه که هم با
مشقیه کوکه اید و بالا خیره بیرون اینکه علیهو شلیل معلوم شده باشد برشیع ازین میگردند
قطعیه کوکه روی گوشه هم شده نمیتواند شما
اساسی برسد صاحب به آمر صاحب بزرگ عرض

لیان خارجی صاحب بمن شریه می برسد صاحب این

یند درین مخصوص است. شما عرض ترشیع کنید آمر
با مشهور مخصوص پیش از نثار کی و یا بیست و دو زده
زیان باشد دیگر میتوان به اندازه کافی متحمل از
غارغ التعبیلان خارج و فارغ التحصیلان (بیهی در صفحه ۶۷)

اشت غصه زیک درین اند و دارند

کایل : توان از توانه ناید را بمن میگرفتند

بو سیله بسته شد که بمن میگرفتند